

La Dunele Indiana

Marin Mihalache

LA DUNELE INDIANA

Soarele ochi luminos de cristal
Se topise și curgea ca aurul
Din cuptoarele dunelor de nisip
La țârmurile lacului la Indiana.

Flăcările de foc își întinseseră
Degetele pârjolind ierburile
Pe pieptul asudat al colinelor
Până când dunele s-au prefăcut
În cristale lucii și transparente
Din care umbra se evaporase.

Palmieri solitari răsăriți
Pe cuptoarele fierbinți ale dunei
Visau revărsări de ploaie
Din brizele pâclelor alburii
Așteptau apusul de soare
Să-și poată întinde gâtulejul
Prelungit al umbrelor lor
Ca girafele ameteite de sete
Să soarbă din lacrimile
Sălcii ale marilor lacuri
Ochi albaștri ai preieriei.

Și în avatarurile închipuirilor
În somn toropit de căldură
Un copil visa oaze în deșert
Șerpi însetați căutând aerul
Printre flăcările încolăcite
Demonice iele dansând
Desculțe pe nisipul fierbinte.

Până când peste dune seara
S-a prăbușit toropită de căldură
Trandafir de umbră înflorind
Pe rana sângerată a amurgului.

Stârnită de amețeala zădufului
Pe coamele înspumate și tulburi
Ale valurilor rostogolite la mal
Se agita să vină la dune furtuna.

